

midden stond die beurtelings werd aangevallen door 1 van de mede-cursisten die in een soort van dobbelsteenformatie om de aan te vallen persoon heen staan. Tijdens het ongeval stond de heer [REDACTED] in het midden en werd hij aangevallen door [REDACTED] waarbij hij zich moest verdedigen.

2.3. Bij brief van 19 december 2019 heeft (de gemachtigde van) [REDACTED] de Staat aansprakelijk gesteld voor de gevolgen van het ongeval. Bij brief van 27 juli 2020 heeft de Staat aansprakelijkheid afgewezen.

3. Het geschil

3.1. [REDACTED] verzoekt bij wijze van deelgeschil ex artikel 1019w-1019cc Rv, uitvoerbaar bij voorraad, te verklaren voor recht dat de Staat aansprakelijk is voor de door [REDACTED] als gevolg van het ongeval geleden en nog te lijden schade, met veroordeling van de Staat in de proceskosten. Daarnaast heeft de gemachtigde ter zitting een schriftelijk verzoek ingediend de kosten van het deelgeschil te begroten.

3.2. [REDACTED] heeft zich primair op het standpunt gesteld dat sprake is van een arbeidsongeval waarvoor de Staat aansprakelijk is omdat de Staat niet heeft voldaan aan haar zorgplicht als bedoeld in artikel 7:658 BW. Subsidiair stelt [REDACTED] zich op het standpunt dat de Staat heeft gehandeld in strijd met het in artikel 7:611 BW genoemde goed werkgeverschap in samenhang met de omstandigheid dat het hierbij om een georganiseerde activiteit van de werkgever ging.

3.3. [REDACTED] voert daartoe het volgende aan. Het ongeval ontstond tijdens het tweede gedeelte van het proefexamen. Daarbij werd een cursist beurtelings aangevallen door andere cursisten die in een soort dobbelsteenformatie rondom de aan te vallen persoon stonden. [REDACTED] moest daarbij een andere cursist, de heer [REDACTED] aanvallen waarbij zij een polsomsvatting bij de heer [REDACTED] moest uitvoeren. In plaats van dat de heer [REDACTED] de aangeleerde technieken toepaste om uit de polsomsvatting los te raken door zijn arm los te draaien, werd [REDACTED] door hem in een (judo)worp op de grond gegooid. Daarbij is zij gewond geraakt. Zowel de heer [REDACTED] als [REDACTED] hadden geen enkele ervaring met het gebruik van judo-worpen dan wel valtechnieken. Deze zijn nooit aan bod gekomen tijdens de opleiding, zodat nooit is aangeleerd hoe de judo-worpen dan wel valtechnieken toegepast hadden moeten worden. Volgens [REDACTED] is de oefening evident onvoldoende voorbereid, is daarbij onvoldoende uitleg gegeven en ontbraken instructies ten aanzien van de te onderwijzen techniek en worp die zouden worden toegepast. [REDACTED] hoefde niet te verwachten dat tijdens de oefening een volledig andere techniek zou worden toegepast en had daar dus niet op kunnen anticiperen. Verder stelt zij dat de oefening tussen de leerling en docent had moeten worden afgenomen dan wel in ieder geval met een deugdelijk onderlegd oefenpartner en niet (zoals hier is gebeurd) met een mede-cursist. De les is volgens [REDACTED] gelet op het voorgaande, niet zodanig zorgvuldig georganiseerd dat letsel is voorkomen.

3.4. De Staat betwist dat hij niet aan zijn zorgplicht heeft voldaan en stelt daartoe het volgende. Het ongeval heeft plaatsgevonden in een trainingsetting in een sportzaal van het Politie Onderwijs en Training Centrum. De uit te voeren oefening op 6 mei 2019 betrof het proefexamen. In de voorafgaande 15 lessen is deze oefening verschillende malen uitgelegd en voorgedaan door een ervaren en gediplomeerde instructeur. De deelnemers hadden dus ervaring met de oefening. De instructeur heeft toezicht gehouden op de uitvoering daarvan en adequaat gehandeld na het ongeval. De oefening werd bovendien uitgevoerd in een gymzaal waarvan de vloer was voorzien van matten. Er was volgens de Staat ook geen sprake van het toepassen van een verkeerde techniek omdat het doel was jezelf te bevrijden

uit een benarde positie. Daarvoor geldt dat geen eenduidige techniek moet worden toegepast. Dit kan op verschillende manier met verschillende technieken. Dat [REDACTED] een judo-worp zou hebben gebruikt wordt door de Staat betwist. Volgens de Staat heeft [REDACTED] bij de nek gegrepen, waarna hij haar naar zich toe trok en over zijn heup op de grond wierp. Daarbij bleef de voet van [REDACTED] staan achter de hak van [REDACTED] waardoor het letsel is ontstaan. De Staat heeft ook gesproken met de instructeur, de heer [REDACTED] en die heeft verklaard dat de techniek van [REDACTED] niet verkeerd was, er zijn namelijk meerdere bevrijdingstechnieken. Dat [REDACTED] een judoworp zou hebben gebruikt staat volgens de Staat dus geenszins vast. De Staat heeft kortom alle maatregelen getroffen die redelijkerwijs nodig waren om te voorkomen dat werknemer schade zou oplopen in de uitoefening van haar werkzaamheden, aldus de Staat.

4. De beoordeling

4.1. Tussen partijen is niet in geschil dat [REDACTED] bij een voor haar werk noodzakelijke training een ongeval is overkomen. Ook is niet in geschil dat zij daarbij letsel heeft opgelopen en schade heeft geleden.

4.2. Dat betekent dat de Staat (ingevolge het bepaalde in artikel 7:658, lid 2 BW) voor de door [REDACTED] als gevolg van het ongeval geleden schade aansprakelijk is, tenzij de Staat kan aantonen dat zij niet is tekortgeschoten in haar zorgplicht dan wel dat de schade in belangrijke mate het gevolg is van opzet of bewuste roekeloosheid van [REDACTED]

4.3. Dat er sprake zou zijn van opzet of bewuste roekeloosheid van de zijde van [REDACTED] is gesteld noch gebleken, zodat alleen moet worden beoordeeld of de Staat de op haar ingevolge artikel 7:658 BW bedoelde zorgplicht heeft geschonden. Deze zorgplicht houdt in dat de Staat de werkzaamheden zodanig moest inrichten en voor het verrichten daarvan zodanige maatregelen moest treffen en aanwijzingen moest geven als redelijkerwijs nodig was om te voorkomen dat [REDACTED] in de uitoefening van deze werkzaamheden schade zou lijden. Daarbij geldt, zoals de Staat terecht stelt, dat niet ieder denkbaar risico hoeft te worden weggenomen.

4.4. Niet in geschil is dat het ongeval heeft plaatsgevonden in een trainingssetting in een sportzaal van het Politie Onderwijs en Training Centrum waar matten op de vloer lagen om de kans op letsel zoveel als mogelijk te voorkomen. Dat deze matten niet voldeden aan de daarvoor geldende eisen is gesteld noch gebleken. Daarmee was er sprake van een veilige trainingslocatie waarbij specifieke gevaren zoveel als mogelijk waren weggenomen. Bij de training is gebruik gemaakt van een zeer ervaren en gediplomeerd instructeur Zelfverdediging en trainer Mentale weerbaarheid, de heer [REDACTED]. Dit is weliswaar ter zitting bij gebrek aan wetenschap betwist, maar dat is verder op geen enkele wijze onderbouwd of geconcretiseerd. Vaststaat dat de cursisten voorafgaand aan het proefexamen 15 lessen binnen een periode van drie weken hebben gevolgd, waarbij geoefend is met verschillende technieken. Dat er daarbij door [REDACTED] te weinig instructies zijn gegeven zoals [REDACTED] stelt, blijkt niet.

4.5. Wat [REDACTED] feitelijk stelt is dat [REDACTED] de aan hem gegeven instructies niet heeft opgevolgd door haar met judoworp over zijn schouder te gooien, een techniek die nooit was geoefend en waarop zij dus niet was voorbereid. Of er daadwerkelijk sprake is geweest van een worp over de schouder, hetgeen door de Staat gemotiveerd wordt betwist, zal de kantonrechter in het midden laten. Voor de beoordeling van de zorgvuldigheid van de

Staat maakt dit namelijk niet uit. Voor beide manieren van uitvoeren van de oefening geldt immers dat niet is gebleken dat deze vooraf is geoefend en daarvoor instructies zijn gegeven. De Staat heeft namelijk ter zitting aangegeven dat zij over onvoldoende informatie beschikt om op dat punt duidelijkheid te verschaffen.

4.6. Gelet op het voorgaande zal worden uitgegaan van de stelling van [REDACTED] dat [REDACTED] de instructies voor het uitoefenen van de oefening niet heeft opgevolgd. Als dat het geval is dan is dat een keuze van [REDACTED]. Deze keuze was vooraf door de instructeur niet te voorzien en was, gelet op het tempo waarin een dergelijke oefening wordt uitgevoerd, ook niet te voorkomen geweest. Dat zou niet anders zijn geweest als [REDACTED] niet twee, maar slechts 1 van de groepen in de gaten had gehouden. Dat de deelnemers niet op elkaar hadden mogen oefenen zoals [REDACTED] heeft betoogd, deelt de kantonrechter eveneens niet. Ter zitting is immers onbetwist gesteld dat de deelnemers ook tijdens de lessen voorafgaand aan het proefexamen op elkaar hebben geoefend. Daar waren zij dus op voorbereid.

4.7. Gelet op het voorgaande is de kantonrechter van oordeel dat van schending van de zorgplicht door de Staat geen sprake is, zodat de Staat niet aansprakelijk kan worden gesteld voor de uit het ongeval voor [REDACTED] voortvloeiende schade. Dat betekent dat de door [REDACTED] verzochte verklaring voor recht niet zal worden gegeven.

Kosten deelgeschil

4.8. Uit de parlementaire geschiedenis bij artikel 1019aa Rv volgt dat ook als het verzoek op grond van artikel 1019z Rv wordt afgewezen, de rechtbank de kosten van deze procedure dient te begroten. Hierbij dient de dubbele redelijkheidstoets gehanteerd te worden: het dient redelijk te zijn dat de kosten zijn gemaakt en de hoogte van de kosten dient eveneens redelijk te zijn. Dit betekent dat indien een deelgeschilprocedure volstrekt onnodig of onterecht is ingesteld, de kosten daarvan niet voor vergoeding in aanmerking komen (TK 2007-2008, 31518, nr. 3, p. 12). In dat geval kan begroting van de kosten achterwege blijven.

4.9. Gesteld noch gebleken is dat sprake is van een volstrekt onnodig of onterecht ingestelde procedure. Er zal dan ook worden overgaan tot begroting van de kosten. De gemachtigde van [REDACTED] heeft de kosten van het deelgeschil begroot op in totaal 33:45 uur á € 215,00 per uur, nog te vermeerderen met 21% btw en een bedrag aan kantoorkosten. Uit het door haar overgelegde declaratieoverzicht volgt allereerst dat lang niet alle daarop vermelde uren zien op de kosten van het deelgeschil. Een groot deel van de uren ziet op correspondentie. Onduidelijk is welk deel van de kosten wel ziet op dit deelgeschil. De kantonrechter zal de kosten daarom schatten. Gelet op de aard van de zaak en het gehanteerde uurtarief komt de kantonrechter 12 uur á € 215,00 (ex btw) als redelijk voor. Ten aanzien van de kantoorkosten overweegt de kantonrechter dat voor de nog gehanteerde opslag voor kantoorkosten in de huidige tijd geen ruimte meer is, zeker wanneer sprake is van particuliere cliënten aan wie voldoende transparantie over de te verwachten kosten dient te worden geboden. Dit betekent dat de kosten zullen worden begroot op (12 uur x € 215,00 x 21% btw) € 3.121,80, waarbij nog opgeteld dient te worden het griffierecht van € 309,00 zodat de totale kosten worden begroot op € 3.439,80.

4.10. Aangezien de aansprakelijkheid van de Staat niet is komen vast te staan, zal de kantonrechter de kosten alleen begroten en de Staat niet veroordelen tot betaling daarvan.

Het begrote bedrag hoeft alleen door de Staat te worden betaald als haar aansprakelijkheid alsnog komt vast te staan.

5. Beslissing

De kantonrechter:

5.1. begroot de kosten als bedoeld in artikel 1019aa Rv op € 3.439,80 (inclusief btw en griffierecht);

5.2. wijst het verzochte af.

Deze beschikking is gegeven door kantonrechter mr. M.E. Groeneveld-Stubbe en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 2 juni 2022.

Voor grosse

02 JUNI 2022

De griffier van de Rechtbank Den Haag
Team Kantón
Zittingslocatie Den Haag

